

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31.01.1994, sp. zn. 7 Co 214/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:7.CO.214.1994.1

Číslo: 4/1996

Právní věta: Výživné pro nezletilé dítě bydlící v České republice vůči otci žijícímu ve Slovenské republice určí soud zpravidla v českých korunách.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 31.01.1994

Spisová značka: 7 Co 214/94

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Vazba, Výkon rozhodnutí, Výživné

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem zvýšil výživné, které je otec povinen platit na nezletilého J. N. podle rozsudku Okresního soudu v Ostravě z 19. 5. 1988, sp. zn. 22 C 212/86, a to z dosavadní částky 400 Kč na částku 740 slovenských korun, počínaje dnem 1. 1. 1993. Současně vyčíslil nedoplatek vzniklý tímto zvýšením a stanovil podmínky pro jeho zaplacení.

Proti tomuto rozsudku se odvolala matka. Určená částka výživného ve slovenské měně je podle ní nedostačující; vzhledem ke kurzu mezi českou a slovenskou měnou by měsíčně obdržela pouze 590 Kč. V rozhodnutí soudu prvního stupně nebylo také uvedeno, jak bude regulována výše výživného v případě pohybu měnového kurzu slovenské koruny. Domáhá se proto zvýšení výživného.

Krajský soud v Českých Budějovicích změnil svým rozsudkem rozsudek soudu prvního stupně tak, že se výživné pro nezl. J. N. počínaje dnem 1. 1. 1993 zvyšuje na částku 700 Kč měsíčně, splatnou měsíčně předem k rukám matky do 5. dne v měsíci. Nedoplatek výživného vzniklý jeho zvýšením za dobu od 1. 1. 1993 do 31. 3. 1994 v částce 4500 Kč je otec povinen zaplatit ve splátkách po 200 Kč měsíčně, splatných spolu s běžným výživným k rukám matky, počínaje prvním měsícem po právní moci tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek.

Z odůvodnění:

Odvolací soud před svým rozhodnutím doplnil řízení vyžádáním zpráv zaměstnavatelů obou rodičů, aby měl spolehlivější podklad pro své rozhodování. Zjistil ze zprávy Slovenského združenia vlastníkov

súkromných, spoločenských a obecných lesov v B., že otcův příjem za období od ledna 1993 do konce února 1994 činil v průměru 6249 Sk. Ze zprávy Lesů v H. zjistil, že matčin průměrný příjem za dobu od ledna 1993 do konce ledna 1994 činil 5425 Kč.

Po takto doplněném řízení dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání je zčásti důvodné.

Odvolatelka vyjadřuje výhrady vůči výši výživného, které bylo soudem prvního stupně stanoveno otci platit ve slovenské peněžní měně. Takové rozhodnutí neodporuje ustanovením občanského soudního řádu 1) , ani Smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech (č. 209/1993 Sb.). Může tedy český soud stanovit povinnost platit výživné v peněžní jednotce (měně) státu, na jehož území má bydliště osoba povinná k plnění výživného. Zákon o rodině 2) , ani občanský zákoník /3/ či jiné předpisy našeho právního řádu nestanoví výslovně, v jaké peněžní jednotce (měně) je třeba platit výživné, jestliže plátce výživného má bydliště mimo Českou republiku.

Při nedostatku výslovného ustanovení zákona a za situace, kdy není plnění z právního vztahu upraveno ani mezinárodní smlouvou, je třeba přihlídnout i k zásadám mezinárodního práva soukromého. Zde platí zásada, že má být plněno v peněžní jednotce (měně) toho státu, kde je místo plnění. Mělo by tedy být pravidlem, že i výživné pro nezletilé dítě bydlící v České republice určí soud v peněžní jednotce (měně) toho státu, kde je místo plnění, tedy v českých korunách. Odvolací soud neshledal žádné přesvědčivé důvody (zejména z hlediska zájmu nezletilého dítěte na řádném a včasném plnění výživného 4) k tomu, aby v konkrétním případě bylo uloženo otci platit výživné v peněžní jednotce jeho státu, a soud prvního stupně ani žádný důvod k tomuto postupu neuvádí. Proto odvolací soud napadený rozsudek podle ustanovení § 220 o. s. ř. změnil tak, že uložil otci placení výživného v české měně.

Při stanovení výživného nezletilého dítěte se český soud řídí týmiž hledisky jako při vyměření výživného vůči povinnému, který má bydliště v České republice. Při posuzování možností povinného přihlídnou ke kupní síle peněžní jednotky (měny) státu, na jehož území má povinný bydliště, a při posuzování potřeb nezletilého dítěte a možností druhého rodiče (bydlícího v České republice) přihlídnou ke kupní síle české měny. Na podkladě tohoto srovnání dospěje pak soud k odpovídající výši výživného v českých korunách.

Dosahuje-li povinný otec výdělku 6249 Sk, je ženatý a má - kromě nezletilého J. N. - ještě další vyživovací povinnost k nezletilému P. N. (nar. 14. 2. 1990), pak s přihlídnutím k potřebám osmiletého dítěte, jehož matka vyvažuje svou vyživovací povinnost také výkonem osobní péče o jeho potřeby, je přiměřeným výživným částka 700 Kč. Tato částka odpovídá jak odůvodněným potřebám dítěte, tak i možnostem a schopnostem povinného (§ 96 odst. 1 zák. o rod.) a v této výši proto odvolací soud výživné otci stanovil. Bude na povinném otci, aby - pokud bude plnit výživné ve slovenské měně - přihlížel ke kurzovní relaci obou měn tak, aby se dítěti dostalo plnění v částce odpovídající české měně.

Ke změně došlo také ve vyčíslení nedoplatku, který vzniká provedeným zvýšením. Protože otec neplatí zvýšené výživné (od září 1993 nedostává matka výživné žádné), činí nedoplatek vzniklý jen tímto zvýšením 4500 Kč (15 měsíců x rozdíl 300 Kč). Pro jeho zaplacení ponechal odvolací soud otci možnost zaplatit ho ve splátkách, protože zaplacení v třídní zákonné lhůtě by nebylo pro něho únosné.

1) Viz jeho znění vyhlášené pod č. 240/1993 Sb.

2) Zákon č. 94/1963 Sb. (ve znění vyhlášeném pod č. 66/1983 Sb. a ve znění zákonů č. 234/1992 Sb. a č. 264/1992 Sb.)

3) Viz jeho znění se změnami a doplňky vyhlášené pod č. 47/1992 Sb.

4) Srov. k tomu č. 29/1974 a č. 26/1980 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek.